

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

i den Tid, Regeringen Stauning-Munch har haft Magten, har Husmanden i Gennemsnit højst haft 80 pCt. og Gaardmanden højst 60 pCt. af, hvad der er betalt en ung ugift Arbejder ved Landbruget. Den højtærede Landbrugsminister søgte ikke i nogen Maade at rokke ved denne Bevisførelse, men gav mig som Svar en Advarsel om ikke at tale for højt om det, for saa vilde Flugten fra Land til By blive endnu værre, end den er."

Og det ærede Medlem betegnede denne min Opræden som bundløst og sørgeligt Hykleri. Ja, hvis Citatet var rigtigt, men det er det, det ikke er. Jeg har aldrig udtalt mig, som det ærede Medlem her har givet det Udseende af. Jeg har ikke erkendt, at hans Tal var rigtige, og heller ikke sagt til ham, at han skulde lade være at tale højt om dette. Det, jeg har sagt, er, at de økonomiske Forhold under de bundne Handelsforhold, vi nu er kommet ind under, er blevet bedret betydeligt fra Afslutningen af de frie Forhold. Jeg har udtalt, at Eksporttallene er gaaet meget stærkt op fra 1932 til 1937, og jeg har tidligere udtalt, at Forrentningsprocenten er gaaet fra Minus op til over 4 pCt. Men jeg udtalte dernæst, at endnu var Forholdene ikke saa gode, som de burde være for Landbruget. Jeg nævnte, hvorledes Eksportforholdene stillede sig i Forhold til tidligere Aar, og paaviste, at de ikke var saa gode, som de har været i 1929 og andre Aar. Men saa sagde jeg til det ærede Medlem, at jeg syntes, hans Sammenligning mellem Landarbejdernes økonomiske Vilkaar og Gaardmænds og Husmænds Vilkaar i de senere Aar ikke var rigtig, og jeg udtalte min sikre Overbevisning om, at han vilde faa meget faa Husmand til at erkende, at de ønskede at ombytte deres økonomiske Forhold med Landarbejdernes, og sikkert ikke en eneste Gaardmand.

Jeg tilføjede, at han maaske vilde høste sit Livs største Succes, hvis han kunde anvise nogle Landarbejdere Mulighed for at ombytte deres Forhold med Gaardmænd, og jeg advarede imod at fremsætte den Slags Overdrivelser, fordi det er mit Indtryk, at de kun gør Skade. Saadanne Overdrivelser skader Landmændene, hvis de tror paa dem — hvad jeg haaber de ikke gør —, for de faar derigennem et urigtigt Indtryk af deres økonomiske Forhold i Sammenligning med andres. De skader dem, der ikke er Landmænd, som man henvender sig til for at tale om Landbrugets vanskelige Forhold, fordi de ud fra Udtalelser af denne Art, ganske urigtige Udtalelser, let faar den Opfattelse,

at de Redegørelser, som fremkommer om Landbrugets vanskelige Forhold, ogsaa paa andre Omraader er overdrevne. Endelig sagde jeg, at det var værst af Hensyn til Ungdommen at fremsætte saadanne Udtalelser, fordi de sikkert vilde bidrage til at drive Ungdommen i endnu større Tal fra Landet ind til Byerne.

Det ærede Medlem opfattede det som en Bekræftelse af sine Tal, at jeg ikke rørte ved dem, men blot udtalte, at jeg ikke ansaa dem for rigtige. Jeg skal derfor tillade mig nu at belyse hans Tal lidt nærmere. Jeg har henvendt mig til den Kapacitet, som det ærede Medlem henviser til, nemlig Landøkonomisk Driftsbureau, og spurgt, hvorledes det forholder sig med de Tal, det ærede Medlem har anført, og med de Udregninger, han har foretaget, og jeg har fra Bureauet faaet et Svar, som jeg ganske kort skal gøre Rede for.

For det første gør man opmærksom paa, at det ærede Medlem nævner Tallene for 8 Aar, de 8 daarligste Aar, men Gang efter Gang talte om en 10-aarig Periode og derved fremstillede Forholdene paa en saadan Maade, at man maatte faa det Indtryk, at de Tal, han nævnte for de 8 Aar, gælder for samtlige 10 Aar. Dernæst, at selv om nu Tallene var rigtige, saa stiller Forholdet sig dog, naar der er Tale om den samme Pengeindtægt, ikke fuldkommen ens rent økonomisk set for Producenter og Forbrugere. Den samme Pengeindtægt rækker langt videre for en Landmand, som kan faa sit Forbrug af Fødevarer i Bedriften, end for den, der skal købe Varerne i Butikkerne.

Dernæst gjorde Landøkonomisk Driftsbureau mig opmærksom paa, at det ærede Medlem Gang efter Gang, for at stille Forholdene yderligere ugunstigt for Landbruget, sagde, at de af ham benyttede Tal angik de 200 bedste Brug her i Landet. Professor O. H. Larsen, der har Ansvar for Landøkonomisk Driftsbureau, afviser pure Rigtigheden af en saadan Udtalelse. Tallene gælder ikke de bedste Brug paa Landet, og saa vilde det jo heller ikke være et Materiale, man havde Ret til at anvende paa den Maade, det blev anvendt paa.

Endelig oplyser Landøkonomisk Driftsbureau mig om, at selve Tallene heller ikke er rigtige. For det første oplyste det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, at Husmændenes gennemsnitlige Arbejdsindtægt i de 8 Aar var 1 120 Kr. om Aaret. Driftsbureauet oplyser, at den var 1 173 Kr. Dernæst meddeler man, at Karlelønnen plus den Værdi, hvortil man i Beregningerne ansetter Kost og Logi, gennemsnitlig androg